

वेदः

महायाज्ञतस्मिन् सन्निभः सन्निभः सन्निभः ।
 प्रधानं पुरुषः काको ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ।
 सत्त्वं रजस्तमसिष्ठः क्रमादाद्भुतयः स्मृताः ।
 अकारस्तत्परं ब्रह्म वाचिनी स्थातश्चरम् ।
 एव मनो महाभागः सारास्वार उदाहृतः ।
 बोधोतेहृदयहृदयो सावित्री वेदमातरम् ।
 विश्वायार्थं ब्रह्मचारी स याति परमां गतिम् ।
 गायत्री वेदननी गायत्री लोकपावनी ।
 न गायत्र्याः परं जप्यं एतद्विज्ञाय सुच्यते ।
 यावन्त्य च माचस्य पौर्णमास्यां द्विजोत्तमाः ।
 आवाह्यां पौष्टपदां वा वेदोपकरणे स्मृतः ।
 उत्तुह्य यामनगरं मासान् विप्रोऽर्हपचमान् ।
 अधीयीत शुचौ देशे ब्रह्मचारी समाहितः ।
 पुष्टे तु हन्दां कुर्याद्विषयस्यैवेति हिजः ।
 माचमुक्तस्य तु प्राप्तिं पूर्वाह्णे प्रथमेऽहनि ।
 हन्दांस्तु हन्मथो जप्यात् शुक्तपदे तु वै द्विजः ।
 वेदाङ्गानि पुराणानि ब्रह्मपदे तु मानवः ॥१॥
 इमांस्तु मन्त्राणां ध्यानधीयानो विचक्षणः ।
 आध्यापनञ्च कुर्व्याथो अभ्यस्यन्नपि यत्नतः ।
 कर्ममवेतिने रात्रौ दिवा पांशुसखहने ।
 विदुस्तु नित्यसर्वं मन्त्रोक्तानाञ्च संश्रये ।
 आक्रान्तिकमनश्चायमेतेषां प्रजापतिः ।
 एतान्भुदितान् विद्यादयदा प्रादुष्कृतायिषु ।
 तदा विद्यादन्ध्यायमनुतो वाच दृश्यते ।
 सन्धोतिः स्यादन्ध्यायः शेषे रात्रौ यथा दिवा ।
 नित्यानध्याय एव स्यादध्यायमेव नगरेषु च ।
 धर्मेनैषुयकामानां पूतिगन्धेषु निवृत्तः ।
 अन्तःश्रवणे यामे वृषलस्यैव सन्निधौ ।
 अन्ध्यायौ रुदमाने समवाये जनस्य च ।
 उदके मध्यरात्रे च विष्णुमन्त्रस्य विचर्चने ।
 उच्छिष्टः श्राद्धं सुक्ते मनसापि न चिन्तयेत् ।
 प्रतियस्य द्विजो विद्वानेकोऽहिरस्य केतनम् ।
 ब्राह्मं न कीर्तयेद्ब्रह्म रात्रौ रात्रौ च सुतके ।
 यावदेकान्तदृश्यं केचो वेपथु तिष्ठति ।
 विप्रस्य विदुषो देहे तावद्ब्रह्म न कीर्तयेत् ।
 श्रयानः प्रोत्पादश्च तथा चैवावशक्यकः ।
 नाधीयीतामिदं जम्ना सुतकामाद्यमेव च ।
 निराहारे वागशब्दे सन्धयोऽरुमयोरपि ।
 अमावास्यां चतुर्दशीः पौर्णमास्येऽमीषु च ।
 उपाकर्मणि चोत्तमं विराजं चपञ्च स्मृतम् ।
 अष्टकास्तु त्वहोरात्रन्वन्तास्तु च रात्रिषु ।
 मार्गशीर्षे तथा पौषे माघमासे तथैव च ।
 तिस्रोऽष्टकाः समाख्याताः क्षण्यपद्येऽहिरभिः ।
 द्वादशतकस्य ऋष्यायां शास्त्रवेर्मधुकस्य च ।
 कदाचिदपि नाभ्येवं कोविदारकपितृयोः ।
 समानवद्वे तु नृते तथा सन्नञ्चारिणि ।
 आचार्ये संस्थिते वापि विराजं चपञ्च स्मृतम् ।
 द्विदायतेतानि विप्रानां येनध्यायाः प्रकी-
 र्तिताः ।
 हंसानि राक्षसास्तेषु तस्मादेतानि वर्णयेत् ।
 निवृत्ते नास्त्वन्ध्यायः सन्धोपासन एव च ।
 उपाकर्मणि कर्मोन्नी होममन्त्रे तथैव च ।

वेदः

एकान्तमयेकं वा यजुः सामायवा पुनः ।
 अष्टकाद्याखधीयीत मारुते चातिवायति ।
 अन्ध्यायस्तु नाङ्गेषु नैतिहासपुराणयोः ।
 न धर्मेशास्त्रेण्येव पर्यस्तेतानि वर्णयेत् ॥२॥
 एष धर्मेः समासेन कीर्तितो ब्रह्मचारिणाम् ।
 ब्रह्मन्नाभिहितः पूर्वन्ध्यायौ भावितात्मनाम् ।
 बोधनञ्च कुरुते यत्नमनधीयं नृतिं द्विजाः ।
 स संनृते न संभायो वेदवाहो द्विजातिभिः ।
 न वेदपाठमात्रेण सन्नुद्यो वै भवेत् द्विजः ।
 पाठमात्रावसन्नस्तु पदे गौरिव खीदति ।
 अधीय विधिवद्देवेदां न विचारयेत् ।
 स चानयः शूद्रकल्पः पात्रतां न प्रपद्यते ।
 पठित्वात्मनिकं वाचं कर्तुमिच्छति वै गुरोः ।
 शुक्तः परिचरेदेवं न शरीरविमोक्षणम् ।
 गत्वा वनं यो विधिवन्नुद्ययात्तावेदसम् ।
 अधीयीत सदा निवृत्तं ब्रह्मनिष्ठः समाहितः ।
 सावित्रीं शतशतौ वेदान्ताञ्च विशेषतः ।
 अभ्यसेत् सततं सुक्तो भस्मस्नानपरायणः ।
 एतद्विधानं परमं पुराणं
 वेदागमे सन्मगिहेति तः ।
 पुरा महाविप्रवराभिष्टुतः
 सायम्भुवो यन्महुराह देवः ।
 एतमीश्वरसमीरितं गरी
 योऽनुतिष्ठति विधिं विधानवित् ।
 मोहजालमपहाय चोऽन्धतो
 याति तत्पदमनामयं शिवम् ॥”
 इति कौर्म्ये उपविभागे १६ अध्यायः ॥
 अथ ऋग्वेदस्य संहिता ।
 “विमेद प्रथमं विप्र पैल ऋग्वेदपादपम् ।
 इन्द्रप्रमितये प्रादात् वाखलाय च संहिते ।
 चतुर्णां सा विमेदाय वाखलो निजसंहिताम् ।
 बोध्यादिभ्योऽदौ तास्तु शिष्येभ्यः स महामतिः ।
 बोध्यायिमातुरौ तद्वत् जातुकर्णपराशरौ ।
 प्रतिशाखास्तु शाखायास्तस्यास्ते जगद्गुरुने ।
 इन्द्रप्रमितिरैकान्तु संहितां ससुतं ततः ।
 माखकेयं महात्मानं मैत्रेयाध्यापयत्तदा ।
 तस्य शिष्यप्रशिष्येभ्यः पुत्रशिष्यक्रमादयथौ ।
 वेदमित्रस्तु शाक्यः संहितां तामधीतवान् ।
 चकार संहिताः पञ्च शिष्येभ्यः प्रददौ च ताः ।
 तस्य शिष्याश्च ये पञ्च तेषां नामानि मे श्रुतु ।
 सुहृन्तो गालवश्चैव वात्स्यः शालीय एव च ।
 शैशिरः पञ्चमश्चाधोमैत्रेयः समहामतिः ।
 संहिताजितयश्चक्रे शाकपूर्वैरपेतरः ।
 निरक्तमकरोत्तद्वत्तुं सुनिश्चितम् ।
 क्रौञ्चो वेतालिकस्तद्वत्तुं सुनिश्चितम् ।
 निरक्तस्तुतुर्थोऽभूद्वेदेदाङ्गपारगः ।
 इत्येताः प्रतिशाखाभ्योऽनुशाखा द्विजोत्तम ।
 वाखनिष्ठापरास्तिस्रः संहिताः कृतवान्
 द्विजः ।
 शिष्यः कालायनिर्गार्ग्यकृतीयश्च तथा जवः ।
 इत्येते बह्वृचाः प्रोक्ताः संहिता येः प्रव-
 र्तिताः ॥”

वेदः

इति विष्णुपुराणे ३ अंशे वेदविभक्तिर्नाम ३
 अध्यायः ॥३॥ यजुर्वेदस्य संहिता यथा,—
 “यजुर्वेदतरोः शाखाः सप्तविंशत्यहामतिः ।
 वैशम्पायननामासौ यावद्विष्यन्कार वै ।
 शिष्येभ्यः प्रददौ ताञ्च जगद्गुरुऽप्यनुक्रमात् ।
 याज्ञवल्क्यास्तु तस्याभूद्वत्तुं सप्तो द्विज ।
 शिष्यः परमधर्मेणो गुरुवत्तिपरः सदा ।
 ऋषिर्गोष्ठ्य महामेरोः समाजे नागमिष्यति ।
 तस्य वै सप्तरात्रन्तु ब्रह्महत्या भविष्यति ।
 पूर्वमेव सुनिगमेः समयोऽयं कृतो द्विज ।
 वैशम्पायन एकस्तु तं यतिक्रान्तवांस्ततः ।
 स्वकीयं बालकं चोऽय पदा स्मृतमवातयत् ।
 स शिष्यानाह भोः शिष्याः ब्रह्महत्यापदं
 व्रतम् ।
 चरध्वं मत्तुते सर्वं न विचार्यमिदं तथा ।
 अथाह याज्ञवल्क्यास्तं किमेभिर्भगवन्दिनेः ।
 केशितैरप्येकोभिश्चरिष्येऽहमिदं व्रतम् ।
 ततः क्रुद्धो गुरुः प्राह याज्ञवल्क्यं महामतिम् ।
 सुच्यतां यत् त्वयाधीतं मनो विप्रावमन्त्रकः ।
 निस्तेजसो वदस्तेतान् यत्नं ब्राह्मणपुङ्गवान् ।
 तेन शिष्येण नार्थोऽस्ति ममाज्ञाभङ्गाकारिणा ।
 याज्ञवल्क्यास्ततः प्राह भस्मैतत्ते मयोदितम् ।
 ममायत्नं त्वयाधीतं यन्मया तदिदं द्विज ।
 श्रीपराशर उवाच ।
 इत्युक्त्वा बधिराक्तानि स्वरूपाणि यजुंषि सः ।
 हृदेयित्वा ददौ तस्मै ययौ च स्वेच्छया सुनिः ।
 यजुंष्यस्य विद्वष्टानि याज्ञवल्क्येन वै द्विज ।
 जगद्गुक्तिरिवा भूत्वा तत्तिरीयास्तु त ततः ।
 ब्रह्महत्याव्रतं चीर्णं गुरुणा पोटितेस्तु ये ।
 चरकाध्वयवस्ते तु चरगामानिश्चितम् ।
 याज्ञवल्क्योऽपि मैत्रेय प्राणायामपरायणः ।
 तुष्टाव प्रयतः स्वयं यजुंष्यभिलषंस्ततः ।
 श्रीयाज्ञवल्क्य उवाच ।
 नमःसवित्रे दाराय सुक्तरमिततेजसे ।
 ऋग्यजुःसामभूताय त्रयीधामवते नमः ।
 श्रीपराशर उवाच ।
 इत्येवमादिभिस्तेन स्तूयमानः क्षत्रे रविः ।
 बाजिरूपधरः प्राह त्रियतामभिवान्कृतम् ।
 याज्ञवल्क्यास्ततः प्राह प्रणिपत्य दिवाकरम् ।
 यजुंषि तानि मे देहि यानि सन्ति न मे गुरो ।
 श्रीपराशर उवाच ।
 एवमुक्तो ददौ तस्मै यजुंषि भगवान् रविः ।
 अयातयामसंज्ञानि यानि वेति न तद्गुरुः ।
 यजुंषि येरधीतानि तानि वेप्रेऽङ्गीकृतम् ।
 बाजिनस्ते समाख्याताः स्वर्गोऽयः चोऽभवद्-
 यतः ।
 शाखामेदास्तु तेषां वै दश पञ्च च बाजिनाम् ।
 कात्यायाः समहामभाग याज्ञवल्क्यप्रवर्तिताः ॥”
 इति श्रीविष्णुपुराणे ३ अंशे बाजिनामाख्यानं
 ५ अध्यायः ॥३॥ सामवेदस्य संहिता यथा,—
 “सामवेदतरोः शाखा यावद्विष्यः स जैमिनिः ।
 क्रमेण येन मैत्रेय विमेद श्रुतु तन्मम ॥